

MEDNARODNI VZREJNI PRAVILNIK MEDNARODNE KINOLOŠKE ZVEZE (FCI)

Spoštovani,

V zvezi z zasedanjem upravnega odbora FCI v Rimu (oktober 2006) najdete priložen spremenjen Mednarodni vzrejni pravilnik FCI (glej odstavek 13., UMETNA OSEMENITEV). **Sprememba začne veljati 1. januarja 2007.** Pravilnik vam je na voljo na naši spletni strani <http://www.fci.be>.

Izvršni direktor,

MEDNARODNI VZREJNI PRAVILNIK MEDNARODNE KINOLOŠKE ZVEZE (FCI)

PREAMBULA

1. Mednarodni vzrejni pravilnik Mednarodne kinološke zveze (FCI) je zavezujoč za vse države članice in pogodbene partnerje.
 - Ta vzrejni pravilnik F.C.I. velja neposredno za vse države članice FCI in njene pogodbene partnerje, pri čemer je vzreja možna le s funkcionalnimi, stanovitimi pasemskimi psi brez dednih bolezni, ki so vpisani v rodovni knjigi ali registru (seznam prilog), ki ga priznava FCI in ki izpolnjujejo pogoje, ki jih je določila pristojna država članica ali pogodbeni partner.
 - Pasemski pes nima dednih bolezni ko na potomce prenese standardne lastnosti, pasemski tip in značaj, ki je tipičen za pasmo, vendar pa ne prenaša večjih dednih okvar, ki bi lahko vplivale na funkcionalno zdravje njegovih potomcev. Pri tem pa se člani in pogodbeni partnerji FCI zavezujejo, da preprečujejo pretiravanje v pasemskih lastnostih, ki lahko vplivajo na funkcionalno zdravje psov.
 - Vzrejnega dovoljenja ne dobijo še zlasti psi z napakami, ki onemogočajo vzrejo kot so npr. značajska šibkost, prirojena gluhost ali slepota, zajčja ustnica, volčje žrelo, večje napake zobovja in anomalije čeljusti, PRA (progresivna retinalna atrofija), epilepsija, kriptorhizem, monorhizem, albinizem, napačne barve pa tudi ugotovljena težka displazija kolkov.
 - Države članice in pogodbeni partnerji FCI se zavezujejo, da večje okvare, kot so displazija kolkov ali progresivna retinalna atrofija itd. evidentirajo, jih metodično preprečujejo, njihov razvoj redno evidentirajo in na zahtevo o tem poročajo FCI.
 - Pri ocenjevanju in posvetovanju v boju proti genetskim okvaram podpira FCI, njene države članice in pogodbene partnerje znanstvena komisija; v kolikor slednja izda katalog ukrepov je ta po sprejetju s strani upravnega odbora FCI zavezujoč.
 - Za vzrejo pristojne in s tem tudi odgovorne so države članice oz. pogodbeni partnerji FCI. To vključuje vodenje vzreje, svetovanje pri vzreji in nadzor vzreje, pa tudi vodenje rodovne knjige.
 - Države članice in pogodbeni partnerji FCI se zavezujejo, da v skladu z mednarodnim vzrejnimi pravilnikom izdelajo lastni vzrejni pravilnik, ki opredeljuje cilje vzreje. V slednjih je treba ustrezno upoštevati lastnosti posameznih pasem. Komercialnim prodajalcem psov in komercialnim vzrediteljem vzreja v državah članicah oz. pri pogodbenih partnerjih FCI ni dovoljena.

2. Vzajemne pravice in dolžnosti lastnikov psov in psic načeloma ureja državna zakonodaja, uredbe državnih zvez in njihovih pasemskih društev in združenj ter posebni dogovori. Kjer teh ni, velja mednarodni vzrejni pravilnik FCI.
- Vzrediteljem in lastnikom psov se nujno priporoča, da pred vsakim namenom vzreje vzajemne dogovore pisno dokumentirajo in jasno določijo finančne obveznosti.
 - Lastnik pomeni osebo, ki je žival pridobila s pravnim naslovom, ki je torej nesporni lastnik psa in s potrdilom o poreklu lahko dokaže, da je njegov zakoniti lastnik.
 - Skrbnik psa pomeni lastnika psa ali tisto osebo, ki jo lastnik pooblasti, da psa da na razpolago za paritev s psico.

PREVOZ IN VZDRŽEVANJE PSICE

3. Lastnikom psic se priporoča, da psico združijo s psom osebno ali naj to stori njihov zaupnik. V primeru, da psica ostane več dni pri skrbniku psa, nosi vse nastale stroške kot so prehrana in nastanitev, morebitno veterinarsko zdravljenje, pa tudi stroške za morebitno škodo na opremi pesjaka ali stanovanja skrbnika psa, ki jo je povzročila psica, lastnik psice. Prav tako lastnik psice nosi stroške za povratni prevoz psice.

ODGOVORNOST

4. Po zakonskih določbah posameznih držav je za škodo, ki je nastala tretjim osebam, odgovorna tista oseba, ki živali v tem času nudi bivališče in prehrano. Lastniki ali skrbniki samcev se zavezujejo, da to dejstvo pri sklenitvi zavarovanja civilne odgovornosti upoštevajo.

POGIN PSICE

5. Če psica v času bivanja pri skrbniku psa pogine, slednji na lastne stroške zadolži veterinarja, da ugotovi pogin in vzrok pogina. Skrbnik psa po najhitrejši poti obvesti lastnika psice o poginu in vzroku pogina psice.
Če lastnik želi videti poginulo psico, mu je treba to omogočiti.
Če je za pogin kriv skrbnik psa, je lastniku psice dolžan odškodnino.
Če za pogin ni kriv skrbnik psa, je lastnik psice dolžan povrniti vse nastale stroške, ki jih je lastnik psa imel zaradi pogina psice.

IZBIRA PSA

6. Skrbnik psa se zavezuje, da psice ne združi z nobenim drugim kot dogovorjenim psom.
Če pes ne zaskoči, se lahko psico s soglasjem lastnika združi z drugim psom.
Nikakor pa ni dovoljeno psice v času iste gonitve pariti z dvema ali večimi psi.

NENAMEREN ZASKOK

7. Pri nenamernem zaskoku, ki ga je izvedel drug kot dogovorjeni pes, je skrbnik psa, ki je vzel psico v oskrbo, o tem dolžan obvestiti lastnika psice in mu povrniti stroške za vso škodo, ki je nastala zaradi tega zaskoka.
Po nenamernem zaskoku, ki ga je izvedel drug pes, nadaljnji zaskok z dogovorjenim psom ni več dovoljen.
V primeru takšnega zaskoka skrbnik psa ne more uveljavljati nikakršnih zahtevkov pri lastniku psice.

POTRDILO O PARITVI

8. Ustrezno izveden zaskok potrdi skrbnik psa s potrdilom o paritvi. S svojim podpisom potrdi, da je bil priča paritve.

Če služba za vodenje rodovne knjige v državi, kjer naj bi se leglo registriralo, za registracijo zahteva določene obrazce, mora lastnik psice slednje priskrbeti in ustrezno izpolniti, ter jih predložiti v podpis lastniku psa.

Potrdilo o paritvi mora vsebovati:

- a) Ime in rodovniško številko psa.
- b) Ime in rodovniško številko psice.
- c) Ime in naslov lastnika oz. skrbnika psa.
- d) Ime in naslov lastnika psice v času paritve, morebiti datum pridobitve psice.
- e) Kraj in datum paritve.
- f) Podpis lastnika oz. skrbnika psa in lastnika psice.
- g) Če služba za vodenje rodovne knjige za registracijo mladičev zahteva overjeno fotokopijo ali overjeni izpisek iz rodovne knjige za psa, mora skrbnik psa te brezplačno dati na rapologo lastniku psice.

NADOMESTILO ZA ZASKOK

9. Lastnik psa je upravičen, da podpiše potrdilo o paritvi šele ko je plačilo predhodno določenega nadomestila za zaskok poravnano. Zadržati psico kot zastavo je prepovedano.

10. Če dogovorjeni pes iz kakršnega koli razloga ne zaskoči, ali psica ni voljna za paritev in tako paritve ni bilo mogoče izvesti, je lastnik psa upravičen do pod točko 2 opisanih odškodnin, ne pa tudi do dogovorjenega nadomestila za zaskok.

11. Razen do dogovorjenega nadomestila za zaskok lastnik psa ne more uveljavljati pravic v zvezi s potomci psa. Še posebej nima pravne pravice do oddaje mladičev.

Če pa je po dogovoru nadomestilo za zaskok oddaja enega mladiča, je treba ta dogovor pred paritvijo pisno opredeliti. Pri takšnem dogovoru je nujno treba upoštevati naslednje točke:

- a. Čas, ko lastnik psa izbere mladiča.
- b. Čas, ko lastnik psa prejme mladiča.
- c. Čas, ko pravica lastnika psa do izbire mladiča nepreklicno zapade.
- d. Čas, ko pravica do prevzeta mladiča nepreklicno zapade.
- e. Ureditev stroškov prevoza.
- f. Posebni dogovori v primeru, da psica skoti le mrtve ali samo enega živega mladiča, ali če izbrani mladič pred prevzemom pogine.

UMETNA OSEMENTEV

13. Umetna osemenitev (artificial insemination) se ne sme izvesti pri živalih, ki so se poprej razmnoževale po naravni poti. **V posebnih primerih (če se poprej le pes ali psica ni razmnoževal/a po naravni poti) lahko državna organizacija dovoli izjeme.** Pri umetni osemenitvi psice mora veterinar, ki je psu odvzel spermo,

službi za vodenje rodovne knjige, kjer bodo mladiči registrirani, z atestom potrditi, da je uporabljena sveža ali zamrznjena sperma od dogovorjenega psa.

Sicer pa mora lastnik oz. skrbnik psa podatke pod točko 8 a) – g) brezplačno dati na razpolago lastniku psice.

Vse stroške za odvzem sperme prevzame lastnik psice. Stroške za osemenitev prevzame prav tako lastnik psice.

Veterinar, ki je psico osemnil, mora službi za vodenje rodovne knjige potrditi, da je psica bila oplojena s spermo dogovorjenega psa. V atestu veterinarja mora prav tako biti naveden datum in čas osemenitve, ime in rodovniška številka psice, ter ime in naslov lastnika psice.

Razen potrdila veterinarja mora lastnik psa, kateremu je bila odvzeta sperma, lastniku psice izročiti tudi podpisano potrdilo o paritvi.

ODSTOP PRAVICE DO VZREJE

14. Vzreditelj legla pomeni praviloma lastnika psice v času paritve.

Vendar pa je pravico do uporabe psice ali psa za vzrejo na podlagi pogodbenega dogovora mogoče prenesti na tretjo osebo.

Odstop pravice do vzreje je v vsakem primeru treba izvesti v pisni obliki in pred načrtovano paritvijo. Pisni odstop pravice do vzreje je treba pravočasno posredovati pristojni službi za vodenje rodovne knjige, morebiti tudi pristojnemu pasemskemu društvu. Pisni odstop pravice do vzreje je treba priložiti k obrazcu za prijavo legla. V pisnem odstopu pravice do vzreje je treba natančno določiti pravice in dolžnosti pogodbenikov.

Kdor začasno prejme pravico do vzreje psice, velja za čas od paritve do odstavitve mladičev za lastnika psice v smislu tega vzrejnega pravilnika.

PODLAGE

15. Potomci dveh čistokrvnih staršev iste pasme s potrdilom o poreklu, ki je priznано od FCI in do katerega nima državna kinološka zveza nobenih pridržkov ali omejitev zanj, so pasemski psi in imajo pravico do potrdila o poreklu, priznanega od FCI.

Praviloma je mladiče mogoče prodati le zasebnim osebam; rodovnik je treba izdati na njihovo ime.

16. Potrdila o poreklu, priznana od FCI, so veljavna dokazila o poreklu; vendar pa ne zagotavljajo določene kakovosti psov.

REGISTRACIJA MLADIČEV V RODOVNI KNJIGI

17. Če ni sklenjeno drugače, postane pri prenosu lastništva breje psice nov lastnik samodejno lastnik pričakovanega legla.

18. Vsakega psa, ki se ga vzreja ali je registriran v državi članici FCI ali pri njenem pogodbenem partnerju, je treba trajno in neponareljivo označiti; to oznako je treba navesti na potrdilu o poreklu.

Mladiče se načeloma registrira v rodovni knjigi države, kjer ima lastnik psice stalno prebivališče, mladiči pa nosijo ime njegove psarne.

Če pravno veljavnega glavnega stalnega prebivališča ni mogoče določiti, ima lastnik psice pravico, da se mladiči skotijo in registrirajo v državi, v kateri lastnik v času paritve prebiva, pod pogojem, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- Lastnik mora izpolnjevati vzrejne določbe zveze države, v kateri živi v času paritve.
- Lastnik mora predložiti potrdilo pristojnega organa v kraju prebivališča, ki dokazuje, da v državi živi najmanj 6 mesecev neprekinjeno.

Če so te zahteve izpolnjene, mora zveza države, v kateri lastnik psice živi v času paritve, mladiče, ki so se skotili na tem ozemlju, registrirati v rodovni knjigi in zanje izdati potrdilo o poreklu. To potrdilo mora vsebovati ime psarne in stalni naslov lastnika.

Izjeme so dovoljene za vzreditelje pasemskih psov, ki živijo v državi, kjer se ne vodi rodovna knjiga, priznana od FCI.

Tem vzrediteljem je dovoljeno, da dajo mladiče registrirati v eni izmed rodovnih knjig, priznanih od FCI.

Vsa legla je treba registrirati v celoti; to pomeni vse mladiče, ki so bili vzrejeni do časa vloge za registracijo.

Rodovniki niso nič drugega kot potrdila o poreklu, ki veljajo kot dokazilo porekla.

Praviloma se lahko psico pari le z enim psom. V izjemnih primerih morajo državne zveze na stroške vzreditelja poreklo potrditi s pomočjo DNK-testa.

VZREJNI PRAVILNIKI DRŽAV ČLANIC

19. Vzrejni pravilniki držav članic in pogodbenih partnerjev lahko presegajo zahteve FCI, vendar pa ne smejo biti v nasprotju z Mednarodnim vzrejnim pravilnikom FCI.

KONČNE DOLOČBE

20. Ta vzrejni nadomešča » Mednarodni vzrejni pravilnik iz Monaca« iz leta 1934. Pri odstopanjih pri interpretaciji je odločilno izvirno besedilo v nemščini.

- Sprejeto na generalni skupščini F.C.I. 11. in 12. junija 1979 v Bernu.

Povedi v krepkem tisku je upravni odbor odobril novembra 2006 v Rimu. Sprememba začne veljati 1. januarja 2007.